

Dr. sc. Ivan Dujmović (2. listopada 1937. – 17. ožujka 2023.)

Dana 17. ožujka 2023. godine napustio nas je naš suradnik i autor nekoliko članaka dr. sc. Ivan Dujmović. Preminuo je nakon duge i teške bolesti u Zagrebu u 86. godini života, a pokopan 21. ožujka 2023. na gradskom groblju Otruševac u Samoboru.

Ivan Dujmović rođen je 2. listopada 1937. godine u Bihaću od oca Mile i majke Kate r. Rukavina. U Bihaću provodi djetinjstvo, završava osnovnu školu i realnu gimnaziju. Školovanje je nastavio u Zagrebu, ali je zbog svog naglašenog domoljublja i političkog djelovanja, kao osoba nepoćudna tadašnjem režimu, 1965. godine protjeran sa Zagrebačkog sveučilišta. Godine 1971. osuđen je na kaznu zatvora u trajanju od 18 mjeseci zbog javnog reagiranja na dopunu ustava SRH te neslaganja s političkim prilikama 1971. Zatvorsku kaznu izdržavao je u zatvoru u Požegi.

Usprkos svim nedaćama koje su ga pratile, tjeran interesom za znanost, stekao je zvanje profesora povijesti i zemljopisa te nastavnika hrvatskog jezika, a sva tri studija diplomirao je u Zagrebu. Prvotno se mislio zaposliti u rodnom Bihaću, što mu nije uspjelo, ali ipak se zapošljava u Đakovu, gdje zasniva obitelj, a 1975. godine dolazi u Samobor te radi u školama u Bregani, Rudama i Samoboru.

Dosljedan svom idealizmu i domoljublju u danima stvaranja hrvatske neovisnosti, svjesno se politički angažira, te postaje članom Hrvatske demokratske zajednice. Jedan je od osnivača općinske organizacije u Samoboru 20. veljače 1990., a tada biva izabran i za prvog predsjednika samoborskog HDZ-a. Na prvim višestranačkim izborima 22. travnja 1990. izabran je za zastupnika u Vijeću općina Hrvatskog sabora (30. svibnja 1990. – 7. rujna 1992.). Nakon okončanja saborskog mandata povlači se iz aktivne politike, ali se posvećuje radu u raznim udrugama. Bio je predsjednik Udruge umjetnika August Šenoa Zagreb (2000. – 2022.), predsjednik samoborskih ogranaka Udruge ratnih veterana Hrvatski domobran i Hrvatskog društva političkih zatvorenika te aktivni član više udruga: Hrvatskog žrtvoslovnog društva, Matice hrvatske, Hrvatskog saveza filatelista, Hrvatskog književnog društva svetog Jeronima i drugih. Pet je godina glavni urednik časopisa „Hrvatski domobran“ (2008. – 2012.).

Nakon ostvarenja svog najvećeg životnog sna – uspostavljanja pune hrvatske državnosti, posvećuje se i znanstveno-istraživačkom radu kojim će se baviti sve do smrti. Godine 1994. stječe titulu magistra znanosti na geografskom odsjeku Prirodoslovno-matematičkog fakulteta Sveučilišta u Zagrebu s temom „Geomorfološke osobine sjeveroistočnog dijela žumberačke gore“. Na istom fakultetu 2005. obranio

je doktorsku disertaciju naslova „Fizičko-geografske značajke Samoborskog gorja i Plešivičkog prigorja“ te stekao titulu doktora prirodnih znanosti.

Dujmovićev stvaralački opus možemo analizirati kroz tri dijela: književni, geografski i povijesni. Njegov književni opus temelji se na domoljubnoj i ljubavnoj poeziji te satiri, aforizmima i epigramima. Objavio je pet samostalnih zbirki pjesama: *Intima* (1993.), *Ognjište* (1993.), *Trn* (1996.), *Moje niti* (2007.) i *Hrvatska u meni* (2009.). Njegove su pjesme objavljivane i u zbirkama pjesama više autora: *Antologija samoborskog pjesništva* (2003.), *Odjeci đulabija: antologija hrvatske ljubavne poezije* (2009.) te u različitim periodičnim publikacijama: *Pri svetem Mihalu*, *Hrvatska lađa*, *Naša riječ*.

Njegov geografski opus nije toliko bogat i raznolik kao književni, ali 2007. izdavačka kuća Meridijani objavila je knjigu *Fizičko-geografske značajke Samoborskog gorja i Plešivičkog prigorja*, koja je bazirana na njegovoj doktorskoj disertaciji. Također, jedan je od suautora monografije *Samobor: zemljopisno-povijesna monografija* (2011.). Radove geografske tematike koji su isključivo vezani uz geomorfologiju Samobora i okolice te Žumberka objavljivao je i u *Geografskom glasniku*, *Geografskim horizontima* i *Zborniku* ogranka Matice hrvatske Samobor.

Ipak, najupečatljiviji radovi Ivana Dujmovića oni su povijesne tematike. Njegova gotovo životna opsesija u umirovljeničkim danima bilo je prikupljanje podataka o žrtvama Drugog svjetskog i poraća na prostoru negdašnjih kotareva Bihać i Samobor, te je bio i član/suradnik Komisije za utvrđivanje ratnih i poratnih žrtava. U želji za osvjetljenjem ovih turbulentnih povijesnih okolnosti nastalo je nekoliko podrobnih radova koji su objavljivani u razdoblju od 1998. do 2019. u zbornicima radova Hrvatskog žrtvoslovnog društva, a radove iste tematike objavljivao je i u godišnjaku slunjskog dekanata Mostovi. Dosad su objavljeni popisi žrtva Drugog svjetskog rata i poraća za župu Zavalje i Vaganac.

Najznačajnije Dujmovićevo djelo svakako je *Povijest zavaljske župe* (1999.), u kojem je temeljito, na 240 stranica, uz povijesni razvoj župe, opisan i geografski položaj, prirodna osnova, naselja, gospodarstvo, promet, demografija, govor, školstvo i baština. Ta je knjiga i u meni probudila interes za povijest, ali i produbila ljubav prema rodnom kraju. Ivan Dujmović dva je puta objavio rad i u ovomu časopisu, 2017. naslova „Represija partizansko-komunističkih vlasti nad žiteljima zavaljske općine“ i 2018. naslova „Zračni napadi angloameričkih snaga na Bihać tijekom Drugog svjetskog rata“.

Smrt Ivana Dujmovića prvenstveno je velik gubitak za njegovu obitelj, ali ona ostavlja i veliku prazninu o lokalnoj povijesti bihačkog i samoborskog kraja. Udruga

Podplješivički graničari nastojat će, ako bude u mogućnosti, dovršiti i objaviti neke njegove projekte koje, nažalost, nije uspio ostvariti te sačuvati njegovu arhivsku ostavštinu.

Počivao u miru Božjem.

Želimir Prša
Udruga Podplješivički graničari Zagreb